

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2007 r. w sprawie T-66/05 Jörn Sack przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 lutego 2008 r. przez Jörna Sacka

(Sprawa C-38/08 P)

(2008/C 107/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Jörn Sack (przedstawiciele: U. Lehmann-Brauns i D. Mahlo, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 11 grudnia 2007 r. w sprawie T-66/05 i (o ile Trybunał sam rozstrzygnie niesłusznie nierozstrzygnięte kwestie prawne w oparciu o zasadę równego traktowania) uznanie żądania skargi, jeżeli chodzi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji określającej wysokość miesięcznego wynagrodzenia skarżącego za miesiąc maj 2004 r.
- Ewentualnie uchylenie ww. wyroku i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania, tak aby orzekł w przedmiocie naruszenia zasady równego traktowania w związku z nieuwzględnieniem skarżącego w ramach przyznawania dodatku na podstawie art. 44 ust. 2 regulaminu pracowniczego

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji, zgodnie z którym dodatek funkcyjny przewidziany dla szefa wydziału nie przysługuje wnoszącemu odwołanie jako koordynatorowi wszelkich kwestii prawnych związanych z rozszerzeniem Unii Europejskiej w ramach Służby Prawnej Komisji, jest oparte na następujących zarzutach.

Pierwszy zarzut: Sąd błędnie określił znaczenie i zakres obowiązującej w prawie wspólnotowym zasady równego traktowania, czym dokonał jej naruszenia.

Zasada równego traktowania, zarówno w swojej formie ogólnej jak i w szczególnej jako zakaz dyskryminacji została wyrażona w art. 20 i 21 Kart Praw Podstawowych Unii Europejskiej i od dawna jest uznawana w orzecznictwie Trybunału za prawo wspólnotowe najwyższej rangi. Przestrzeganie zasady równego traktowania stanowi w prawie wspólnotowym nie tylko obowiązek wszystkich instytucji, lecz również prawo podmiotowe indywidualne, którego dotyczy środek instytucji. Jako że, — co Trybunał od dawna rozwijał w przywołanych już wyro-

kach — zasada ta ma pierwszeństwo przed prawem wtórnym, to jej znaczenie jako prawa podstawowego musi być należycie uwzględniane w ramach wykładni i stosowania prawa wspólnotowego. Trybunał jest zobowiązany do przestrzegania zasady równego traktowania również w ramach zasad proceduralnych i w ramach poszczególnych postępowań.

W całej swojej argumentacji skarżący nie powoływał się na regulamin pracowniczy, lecz na zasadę równego traktowania i podnosił, że sprawował funkcje, które nie tylko były równoważne z funkcjami szefa wydziału, lecz w porównaniu z wieloma szefami wydziału były nawet znaczniejsze w tym sensie, że wykonywał on zadania urzędnika średniego stopnia kierowniczego. W związku z tym, że Sąd w ogóle nie dokonał oceny porównawczej pozycji skarżącego z innymi uprzywilejowanymi kategoriami urzędników, co do zasady odmawia on skarżącemu przysługującej mu ochrony praw podstawowych przed arbitralnym traktowaniem i w związku z tym narusza zasadę równego traktowania.

Drugi zarzut: Sąd naruszył zasady prawniczego rozumowania.

Jeżeli podnoszona jest arbitralność traktowania względem wielu zainteresowanych to równość i porządek społeczny mogłyby zostać przywrócone jedynie w drodze stwierdzenia przez sąd, że wbrew twierdzeniu zainteresowanych nie istnieje żadna podobna sytuacja, albo w drodze wyjaśnienia, że osoby znajdujące się w podobnej sytuacji niesłusznie zostały uprzywilejowane, w konsekwencji czego również skarżący nie ma roszczenia o to uprzywilejowanie. Podążając za tą zasadą prawniczego rozumowania oczywiście staje się, że dla oddalenia skargi przynajmniej jedna z tych dwóch kwestii musi zostać wyjaśniona i negatywnie rozstrzygnięta względem skarżącego. Po pierwsze Sąd powinien był rozstrzygnąć, czy sprawowane przez urzędników funkcje, które Komisja traktuje na równi z szefami wydziałów, są równorzędne z funkcjami sprawowanymi przez skarżącego i po drugie, czy Komisja przyznała urzędnikom dodatek funkcyjny słusznie czy też nie.

Jako że Sąd nie rozstrzygnął tych dwóch kwestii, to aby zakwalifikować je jako niemające znaczenia prawnego należałoby założyć, że skarga powinna być zostać oddalona również wtedy, gdyby obydwie kwestie należało rozstrzygnąć zgodnie z żądaniem skarżącego. Tego rodzaju wniosek nie jest jednak możliwy. W związku z tym, że Sąd nie dokonał oceny kwestii zgodności z prawem uwzględnienia przez Komisję innych kategorii urzędników w wymaganym przez prawo zakresie, mianowicie z uwzględnieniem zasady równości traktowania, mającej pierwszeństwo przed wtórnym prawem wspólnotowym, trzeba założyć, że ocena ta prowadziłaby do takiego wniosku, iż rozszerzając uprzywilejowanie na inne kategorie urzędników Komisja działała zgodnie z prawem. Wbrew takiemu stwierdzeniu Sądu wnoszący odwołanie nie domaga się braku zrównania w bezprawiu, lecz równego traktowania w prawie.

Trzeci zarzut: Sąd naruszył podstawowe zasady prawidłowego przebiegu postępowania.

Całkowita odmowa oceny, czy miało miejsce zarzucane naruszenie prawa podstawowego stanowi dużo dalej idące naruszenie tego prawa aniżeli naruszenie prawa związane z rozstrzygnięciem kwestii, czy prawo podstawowe zostało rzeczywiście naruszone czy też nie, ponieważ zainteresowany został wyłączony z zakresu ochrony tego prawa podstawowego. Tylko wtedy, gdy twierdzenie skarżącego co do naruszenia prawa jest całkowicie nieuzasadnione lub gdy okoliczności powołane na potrzeby porównania sytuacji w całości oczywisty sposób nie wspierają tego twierdzenia, można zrezygnować z dokonania merytorycznej oceny naruszenia prawa podstawowego. Taka sytuacja nie ma jednak absolutnie miejsca w niniejszej sprawie. W związku z tym Sąd narusza podstawowe zasady prawidłowego przebiegu postępowania. Już chociażby z tego względu wyrok oparty na przywołanym uzasadnieniu nie może zostać utrzymany w mocy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 4 lutego 2008 r. — sprawa z zakresu prawa znaków towarowych przy udziale: Bild.T-Online.de AG & Co. KG i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

(Sprawa C-39/08)

(2008/C 107/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Uczestnicy postępowania przed sądem krajowym

Bild.T-Online.de AG & Co. KG i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. ⁽¹⁾ wymaga równego traktowania identycznych lub podobnych zgłoszeń w celu zapewnienia równych szans w zakresie konkurencji?
- 2) W przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy sąd zobowiązany jest do badania konkretnych przesłanek wskazujących na odmienne traktowanie zakłócające konkurencję a przy tym do uwzględniania w ramach tego badania wcześniejszych decyzji wydanych przez dany organ w podobnych sprawach?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy sąd w ramach dokonywania wykładni i stosowania art. 3 dyrektywy 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. zobowiązany jest brać od uwagę zakaz zakłócającej konkurencję dyskryminacji w sytuacji, gdy stwierdzi istnienie takiej dyskryminacji?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie, czy w ustawodawstwie krajowym musi być przewidziana możliwość, aby w celu uniknięcia zakłócenia konkurencji organ krajowy zobowiązany był z urzędu do wszczęcia postępowania w sprawie unieważnienia wcześniej zarejestrowanych znaków towarowych?

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady WE nr 89/104 z dnia 21 grudnia 1989 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 8 lutego 2008 r. — Sprawa z zakresu prawa znaków towarowych przy udziale: ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

(Sprawa C-43/08)

(2008/C 107/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Uczestnicy postępowania przed sądem krajowym

ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH i Präsident des Deutschen Patent- u. Markenamts

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. ⁽¹⁾ wymaga równego traktowania identycznych lub podobnych zgłoszeń w celu zapewnienia równych szans w zakresie konkurencji?
- 2) W przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy sąd zobowiązany jest do badania konkretnych przesłanek wskazujących na odmienne traktowanie zakłócające konkurencję, a przy tym do uwzględniania w ramach tego badania wcześniejszych decyzji wydanych przez dany organ w podobnych sprawach?